

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 31. oktober 2024
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Malthe Krusell Krarup
Sagsnr.: 2024-12681
Dok.: 3460673

Besvarelse af spørgsmål nr. 9 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 9 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 4. oktober 2024. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Peter Hummelgaard

/

Maria Carlsson

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 9 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for, hvorfor politiet skal efterlade tyvekoster, herunder hvorfor bevisbyrden ikke kan løftes, og vil ministeren ligeledes redegøre for, om man ikke kan anvende "Al Capone"-princippet, hvor man kan konfiskere værdier, man ikke kan gøre rede for, jf. at vedkommende her havde værktøj for titusinder af kroner liggende, jf. artiklen ”Ekspert: Skuret er fyldt med stjålet værktøj – men størstedelen bliver liggende, når politiet går igen” fra tv2kosmopol.dk den 25. september 2024?”

Svar:

1. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Københavns Vestegns Politi.

Københavns Vestegns Politi har oplyst, at politiet den 17. september 2024 var til stede på en adresse i Taastrup efter anmeldelse om fund af en stjålen genstand. Genstanden kunne knyttes til et konkret tyveri og blev derfor medtaget. Politiet medtog ligeledes en række andre genstande på konkret mistanke om, at der var tale om stjålne genstande.

Københavns Vestegns Politi har endvidere oplyst, at politiet jævnligt kommer i kontakt med forskellige genstande i sit arbejde, f.eks. ved tilfældighedsfund eller på baggrund af konkrete anmeldelser. Politiet foretager en konkret, politimæssig vurdering i den givne situation af, om en eller flere genstande vil kunne sættes i forbindelse med et strafbart forhold, f.eks. et tyveri, og dermed vil kunne beslaglægges.”

2. Justitsministeriet kan oplyse, at politiet kan beslaglægge genstande, som en mistænkt har rådighed over, såfremt betingelserne i retsplejelovens § 802, stk. 1, er opfyldt. Efter bestemmelsen er det en betingelse, at den pågældende med rimelig grund er mistænkt for en lovovertrædelse, der er undergivet offentlig påtale, og at der er grund til at antage, at genstanden kan tjene som bevis eller bør konfiskeres, eller ved lovovertrædelsen er fravendt nogen, som kan kræve den tilbage. Hvorvidt betingelserne er opfyldt beror på en konkret vurdering i den enkelte sag.

Justitsministeriet kan desuden oplyse, at de almindelige regler om konfiskation findes i straffeloven. Det fremgår bl.a. af straffelovens § 75,

stk. 1, at udbyttet ved en strafbar handling eller et hertil svarende beløb helt eller delvis kan konfiskeres. Bestemmelsen indebærer, at anklagemyndigheden skal bevise, at de formueaktiver, som skal konfiskeres, stammer fra kriminalitet, og at anklagemyndigheden i den forbindelse – i hvert fald i et vist omfang – skal konkretisere den strafbare handling, jf. Folketingstidende 1996-97, tillæg A, side 2503.

Efter straffelovens § 76 a, stk. 1, kan der foretages hel eller delvis konfiskation af formueaktiver, der tilhører en person, som findes skyldig i en strafbar handling, når handlingen er af en sådan karakter, at den kan give betydeligt udbytte, og den efter loven kan straffes med fængsel i 6 år eller derover eller er en overtrædelse af lovgivningen om euforiserende stoffer. Konfiskation efter stk. 1 kan ikke ske, hvis den pågældende sandsynliggør, at et formueaktiv er erhvervet på lovlig måde eller for lovligt erhvervede midler, jf. § 76 a, stk. 4.

Bestemmelsen udgør en udvidet adgang til konfiskation af udbytte fra kriminalitet. Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 1996-97, tillæg A, side 2503, at det kan forekomme urimeligt, at anklagemyndigheden har den fulde bevisbyrde for, at der er tale om udbytte fra kriminalitet. Der bør derfor være adgang til at konfiskere udbytte af ikke-identificeret kriminalitet, og det bør pålægges den dømte at sandsynliggøre, at dennes formueaktiver ikke stammer fra kriminalitet, således at der kan foretages konfiskation, hvis den pågældende ikke kan give oplysninger, der giver en fornuftig forklaring på, hvordan formuen er tilvejebragt.

Det fremgår endvidere af forarbejderne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 1996-97, tillæg A, side 2503, at af hensyn til den enkelte borgers retssikkerhed bør det være den almindelige regel, at myndighederne ikke kan forlange, at borgeren redegør for den lovlige oprindelse af sin formue. Inden for et forholdsvis snævert område, hvor det på sædvanlig måde bevises, at en person har begået alvorlig kriminalitet af en type, som erfaringsmæssigt kan give betydeligt udbytte, og hvor der på baggrund af denne kriminalitet og de store formueværdier, den pågældende ejer, er en velbegrundet mistanke om, at den opklarede kriminalitet kun er en del af den kriminalitet, som tiltalte har begået, findes det imidlertid rimeligt og velbegrundet at stille et krav om, at tiltalte redegør for, at formuen er lovligt erhvervet.

Justitsministeriet kan endvidere oplyse, at tyveri som udgangspunkt straffes med fængsel indtil 1 år og 6 måneder, jf. straffelovens § 285, stk. 1, jf. § 276. Det fremgår af § 286, stk. 1, at straffen kan stige til fængsel indtil 6 år, når forholdet er af særligt grov beskaffenhed navnlig på grund af udførelsesmåden, eller fordi forbrydelsen er udført af flere i forening eller under medtagelse af våben eller andet farligt redskab eller middel, eller på grund af de stjålne genstandes betydelige værdi eller de forhold, under hvilke de befandt sig, eller fordi der er tale om tyveri begået som led i organiseret indbrudskriminalitet, eller fordi der er tale om systematisk eller organiseret afpresning, eller når et større antal forbrydelser er begået.

Justitsministeriet kan supplerende oplyse, at hæleri som udgangspunkt straffes med fængsel indtil 1 år og 6 måneder, jf. straffelovens § 290, stk. 1. Det fremgår af bestemmelsens stk. 2, at straffen kan stige til fængsel i 6 år, når hæleriet er af særligt grov beskaffenhed navnlig på grund af forbrydelsens erhvervsmæssige eller professionelle karakter eller som følge af den opnåede eller tilsigtede vinding, eller når et større antal forbrydelser er begået.

Straffelovens § 76 a kan således ikke anvendes ved tyveri, der straffes efter straffelovens § 285, stk. 1, eller hæleri, der straffes efter § 290, stk. 1, men bestemmelsen kan bl.a. anvendes, hvis der er tale om tyveri af særligt grov beskaffenhed, som straffes efter straffelovens § 286 eller hæleri som straffes efter § 290, stk. 2.

Det kan bemærkes, at straffelovens § 76 a senest er ændret ved lov nr. 665 af 11. juni 2024, der gennemførte dele af bandepakke IV. Ved denne ændring blev muligheden for konfiskation efter straffelovens § 76 a udvidet ved at ophæve den forudsatte værdigrænse og ved at udvide personkredsen omfattet af straffelovens § 76 a.

Justitsministeriet har ikke aktuelt planer om yderligere at udvide anvendelsesområdet for straffelovens § 76 a.

Når det er sagt, vil jeg gerne understrege, at vi fra regeringens side ser med stor alvor på tyveri og hæleri. Jeg har forståelse for frustrationen hos de ofre, der har fået frarøvet deres værdier, for det er helt uacceptabelt, at man ikke kan have sine ting i fred.

Mine embedsfolk samarbejder i øjeblikket med bl.a. forsikringsbranchen og politiet om udviklingen af et digitalt register over stjålne genstande, der skal gøre det sværere for tyvene at afsætte deres koster.

Desuden fremsætter regeringen i indeværende folketingssamling et lovforslag, der bl.a. skal gøre det muligt at sætte unge i alderen 18-25 år under økonomisk kontrol, hvis de får en betinget dom for indbrudstyveri eller hæleri. Med lovforslaget lægges der bl.a. også op til at hæve straffen for tyveri og hæleri, så bøden altid overstiger værdien af det stjålne.